

lem sagde, at Avisabonnerterne faa Godtgørelse for . . . (*Køedt*: Nej!). Saa gaa vi foreløbig bort fra Aviserne, det skal nok komme igen. Det ærede Medlem anførte mine Udtalelser om, at Fiskerne tage Nedsættelsen paa deres Net, Fabrikanterne tage Nedsættelserne paa Kultolden, Jærnvarefabrikanterne tage Nedsættelserne paa Jærntolden, det var det Standpunkt, jeg havde gjort gældende, og det, sagde det ærede Medlem, var begrebsforvirrende, for Toldbyrden blev altid væltet over paa Forbrugerne, og de paagældende Varer vilde altsaa blive lettede med Nedsættelserne. Aviserne vil jeg helst gemme lidt — det er egentlig noget af det, som interesserer mig mest. Jeg siger altsaa, at naar Tolden paa Fiskeriet bliver nedsat fra 16 Skilling eller 33 Øre til 8 Øre pr. Pund, bliver det altsaa en Nedsættelse af 25 Øre pr. Pund. Men saa siger jeg: det er udelukkende Ejerne af Fiskenet, Køberne af Fiskenet, altsaa Fiskerne, det kommer til gode, ikke den store, almindelige Befolkning, der spiser Fisk. Det ærede Medlem vil dog vel ikke paastaa, at Torsk og Rødspætter blive billigere, fordi Fiskerne slippe 25 Øre billigere til deres Net. — Kultolden tage Fabrikanterne. Ja, der kan maaske være Varer, hvis Tilvirkning kræver et saa kolossalt Kulforbrug, at virkelige 7 Skilling pr. Td. Kul bliver til noget pr. Pund af de paagældende Varer, men i de allerfleste Tilfælde vil det blive saa forsvindende, at det slet ikke kan deles ud til Forbrugerne i de Partier, hvori de tage mod Varerne. Jeg ved godt, at jeg nu vil blive beskyldt for at være inde paa Protektionismens Tankegang, men det faar være; jeg tror, at min Betragtning er rigtig. — Det samme gælder om Jærntolden. Den tager Jærnfabrikanterne eller de, som bruge Jærnet. Tager jeg f. Eks. en Position, den, som, hvis jeg ikke husker fejl, giver flest Penge i Statskassen, nemlig Stangjærn, Raajærn, hvor Tolden før var $\frac{1}{4}$ Skilling, men nu hæves, skal det ærede Medlem ikke faa mig til at tro, at der er ret mange Tilfælde, hvor Købere af Jærnvarer ville faa en virkelig Lettelse paa Grund af denne $\frac{1}{4}$ Skillings Nedsættelse i Toldbyrden. — Nu kommer jeg til det, som siges at være ravruskende, pinende, splintrende galt. Det ærede Medlem sagde, at den Opfattelse, jeg havde gjort gældende om, hvad der skete, naar man nedsatte Tolden i saadanne Tilfælde, hvor Toldbeskyttelsen ikke fuldstændig udnyttedes, var forkert. Det ærede Medlem fremsatte den Toldmaksime, at naar Beskyttelsestolden

blev nedsat, betød det, at den indenlandske Fabrikant maatte nedsætte Varernes Pris med det samme Beløb, hvormed Tolden blev nedsat, men dette strider ikke blot mod, hvad Flertallet i Toldkommissionen er fremkommet med, men ogsaa mod, hvad dens Mindretal fremkom med. Det ærede Medlem staar der i Strid med hele Toldkommissionen, og det ærede Medlem maa ikke glemme, at jeg netop paa hele dette Omraade tog den Reservation, at mine Bemærkninger fremsattes under den Forudsætning, at det Grundsyn, man i Toldkommissionen var gaaet ud fra, ogsaa var rigtigt. Jeg tvivlede ikke derpaa, men forsigtig skal man være. Nu siger det ærede Medlem, som sagt, noget andet og søger at paavise det ved at holde en Tale om, hvorledes det vil gaa med Tolden paa Glasvarer. Jeg føler mig ikke det mindste overbevist deraf. Det ærede Medlem maa komme med klare og tydelige Argumenter. Disse hans Argumenter ere vel aabne, men klare ere de ikke. — Saa anførte det ærede Medlem igen et Eksempel. Men det ærede Medlem maa tilgive mig: alle disse Eksempler have ikke noget at betyde, der kan anføres hundrede saadanne Eksempler, men de gælde kun for de Tilfælde, Eksemplet angaar, og behøve ikke at slaa almindelige Regler fast. Det ærede Medlem anførte et Eksempel fra Kastrup Glasværk. Der er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men Eksemplet beviser ingen Ting. Det ærede Medlem viste, hvorledes dette Glasværk vilde have Beskyttelsestolden forhøjet. Det havde vel en vis Beskyttelsestold, men det var ikke nok for at kunne konkurrere med Udlandet, og det kom saa og vilde have Beskyttelsen forhøjet. Der er jeg virkelig ganske enig med det ærede Medlem om, at vi ikke skulle forhøje Beskyttelsestoldsatserne. Men hvad egentlig dette Eksempel har at bestille med, hvad der her er Tale om, fatter jeg ikke, og jeg synes, at Spørgsmaalet er i og for sig selv langt nok til, at det ikke er nødvendigt at blande uvedkommende Ting ind deri. Jeg sagde saa, at Avisudgiverne tage Nedsættelsen paa Papirstolden, og fremstillede saa, hvorledes det ærede Medlem nede i Slagelse havde givet sine Tilhørere et ganske forkert Billede af, hvordan det vilde gaa til. Jeg læste det ærede Medlems Tale op; det ærede Medlem mener i Dag, at jeg skulde have læst mere op, men Sagen bliver virkelig ikke bedre derved. Efter at det ærede Medlem har talt om, at naar man nu giver Statskassen en Kompensation for de 113,000 Kr., som den